

วิธีเลี้ยงความหมายให้เป็นธุรกิจ*

นนีวรรณ กมลพัฒนา
ภาควิชาภาษา สำนักวิทยาศาสตร์
ราชบัณฑิตยสถาน

ประเทศไทยเป็นประเทศเชตมรสุ เป็นอุปชั่วอุ่น้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์มากแห่งหนึ่งของโลก. ความเป็นสัตว์คู่กับวัฒนธรรมข้าว ซึ่งเป็นวิถีชีวิตและความมั่นคงในจิตใจชาวไทย โดยเฉพาะชาวนา. การจัดตั้งโรงเรียนเลี้ยงความรู้เพื่อการประมงคือส่วนสำคัญต่อเนื่อง “วัฒนธรรมข้าว” และพัฒนาความหมายให้เป็นสัตว์เศรษฐกิจที่ชาวนาสามารถกำหนดราคา. ในภาวะเศรษฐกิจโลกที่ได้พัฒนามาจากถึงเวลาที่ย่างเข้าคริสต์มาสที่ ๒๐. นอกจากนี้ ความเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่ชาวนาสามารถกำหนดราคา และจราจรโล่งเสริมสร้างเศรษฐกิจชนบทให้ยั่งยืน, ความไทยยังมีศักยภาพที่จะพัฒนาปรับเปลี่ยนเป็นความหมาย เนื่องจากนั้นความมีคุณภาพสูงที่จะผลิตเนยแข็งมอชาเรลล่า ซึ่งเป็นธุรกิจทำเนยแข็งที่จำเป็นต้องลงต้นทุนและทำกำไรสูงให้แก่ชาวนาและผู้เลี้ยงความรู้. โรงเรียนเลี้ยงความรู้จึงเป็นสถานที่เพาะบ่มการผลิตผักสวนภูมิปัญญาไทยเรื่องเลี้ยงความรู้ให้เข้ากับเทคโนโลยีและในโลกธุรกิจที่จะสร้างฐานรากการเลี้ยงความรู้เป็นอุตสาหกรรมหลัก เสริมเดียงข้างการเลี้ยงความรู้สืบสานวัฒนธรรมข้าว. ทั้งนี้ สรุปได้ว่าการศึกษา การเศรษฐกิจ และการพัฒนาสังคมจะเป็น ๑ ใน ๑ เดียวที่จะก่อกำเนิดขึ้นในโรงเรียนเลี้ยงความรู้.

คำสำคัญ : วิธีเลี้ยงความหมาย, อุตสาหกรรมความรู้, โรงเรียนเลี้ยงความรู้

บทนำ

ความไทย เป็นความงามและเป็นความเนื้อๆ ได้อย่างดี. ชาวนาไทยเลี้ยงความรู้ไว้ทำนา เหลือใช้งานแล้วทำเนื้อ. ประเด็นการขยายขยายความไทยให้

เป็นความหมาย เป็นที่มาของบทความนี้. ความหมายจะถูกปรับปรุงพัฒนาเป็นความหมายได้อย่างไร จึงเป็นคำถามที่ตั้งขึ้น เพื่อแสวงหาลู่ทางและการจัดเตรียมความพร้อมในการเลี้ยงความรู้

ไทยให้เป็นความหมายธุรกิจ. ตัวอย่างธุรกิจความหมายในประเทศไทย น่าจะเป็นครรลองที่นำศึกษามากกว่าธุรกิจความหมายในประเทศอินเดีย เพระเมืองโนโอลายีเนยแข็ง และการจัดระบบงานที่นำสนใจมากกว่า. ประเด็นและคำถามผุดขึ้นมาในทันทีของผู้สนใจกิจการด้านนี้ จึงปรากฏขึ้นดังนี้

๑. ธุรกิจความรู้ไทย จะมีช่องทางปรับเปลี่ยนให้เป็นธุรกิจความหมายได้อย่างไร.

๒. การปรับเปลี่ยนความรู้ไทยให้เป็นความหมายจะใช้วิธีการอะไร.

๓. กิจการความหมายจะตั้งหลักได้จำเป็นต้องใช้เวลา และการลงทุน, ระยะเวลาที่เหมาะสมกับคนไทย จะเป็นเวลานานเท่าใด.

๔. การเรียนรู้ของผู้เลี้ยงความรู้ไทยเรื่องความหมายจะค่อยเป็นค่อยไป ด้วยวิธีอะไร และนานสักเท่าไร.

๕. นักลงทุนจะมีวิธีอย่างไร ทางเลือกระหว่างวิธีนำเข้าความหมายพร้อมเทคโนโลยีทำเนยแข็งกับการรอคนไทยเรียนรู้ก่อนแล้วจึงลงทุน. คำถามเหล่านี้ล้วนปรากฏขึ้นในใจผู้สนใจจะทำธุรกิจด้านนี้ทั้งสิ้น.

*บรรยายในรายการประชุมสำนักวิทยาศาสตร์ ราชบัณฑิตยสถาน เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

๖. โรงเรียนเลี้ยงคaway จำเป็นต้องลงมือทำทันที เพื่อสร้างทางเลือกในข้อ ๑-๕.

ผู้เขียนขอนำเสนอความเป็นไปได้ในฐานเศรษฐกิจไทยปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๔๕) ว่า เรากำลังสอนผู้เลี้ยงคaway ด้วย กระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยผ่านโรงเรียนเลี้ยงคaway ให้เข้าสู่ระดับการเลี้ยงคaway ไทยเป็นอุดสาหกรรม ก่อน, แล้วจึงยกระดับสายเลือดคaway ไทย ให้ค่อยๆ ปรับเป็นคaway น้ำโดยใช้เทคโนโลยีแพนใหม่เริ่มจากเทคโนโลยีการผสมเทียม, แล้วขับสูงขึ้นเป็นเทคโนโลยีการย้ายฝากรด้วยนำเข้าตัวอ่อนคaway น้ำ ทำการย้ายฝากรด้วยตัวอ่อนคaway ให้กับแม่คaway ไทย เป็นแม่รับฝากรหงส์จะได้สายพันธุ์คaway น้ำลูกผสมและคaway น้ำพันธุ์แท้ตามลำดับ. ขั้นตอนดังกล่าวในยุโรปและในประเทศไทยมีเทคโนโลยีด้านนี้รองรับอยู่ และคิดว่าจะได้รับการพัฒนาเร็วขึ้นมากกว่าปัจจุบัน. สาเหตุเนื่องมาจากโรควัวบ้าได้ระบาดในวันนี้ ทำให้ธุรกิจวัวนมที่มีความพร้อมในเทคโนโลยีแพนใหม่ๆ ด้านเกิดความเสียหาย. ผู้ประกอบธุรกิจวัวนมและผู้ประกอบธุรกิจการพัฒนาเทคโนโลยีการปรับปรุงพันธุ์ เริ่มนองหาสัตว์อื่นในสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงและสามารถปรับใช้เทคโนโลยีของวัวนมได้มากทัดเทียม ซึ่งสายพันธุ์ที่ดีสายพันธุ์หนึ่งก็คือ คaway น้ำ เพราะมีขนาดและการสืบทพพันธุ์ใกล้เคียงกันกับวัวนมมากกว่าสัตว์ชนิดอื่นๆ. ในประเทศไทย ผู้เขียนและคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีโคลนนิ่งใน

คaway, ซึ่งถ้าทำสำเร็จจะได้คaway น้ำพันธุ์แท้ขั้นเลิศในการคaway น้ำ เมื่อฟาร์มคaway น้ำทำการได้มาตรฐานขั้นต้นแล้ว.

อนึ่ง ประชารัฐไทยได้ลดลงอย่างน่ากลัวว่าจะสูญพันธุ์ในไม่ช้าหากไม่รับตื่นตัวมาเลี้ยงคaway ไทยให้เป็นอุดสาหกรรมโดยตรง แทนที่จะเลี้ยงคaway เพียงใช้เป็นสัตว์แรงงานใช้ทำงานข้าวเท่านั้น จากนั้นแล้วเหลือใช้จังหวะเป็นคaway เนื้อ. การขยายข่ายจากกิจการเลี้ยงคaway เพื่อทำนาเป็นหลักอย่างในปัจจุบันและอดีตที่ผ่านไป จำเป็นต้องผ่านโรงเรียนเลี้ยงคaway เพื่อสถานภาพทางด้านการศึกษาและการสร้างชาติบูรพ์พันธุ์ฐานเศรษฐกิจที่แข็งขันเสรี ได้บ่งบอกทิศทางการประกอบอาชีพทุกแขนงว่าต้องมีการเรียนรู้ และใช้ความรู้ผนึกพسانระหว่างภูมิปัญญาดั้งเดิมกับเทคโนโลยีแพนใหม่. ดังนั้น โรงเรียนเลี้ยงคaway คือที่ที่จะเรียนรู้วิธีพัฒนาพันธุ์ความรู้ใหม่ ให้ก่อเกิดเป็นเทคโนโลยีโดยคนไทยและภูมิปัญญาไทย.

วิธีปฏิบัติในการเลี้ยงคaway น้ำโดยอาศัยพันธุ์ฐานคaway ไทย ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติได้ในบทความนี้ ผู้เขียนจะบรรยายโดยสรุปเป็นลำดับ ๖ หัวข้อดังนี้

๑. ธุรกิจคaway ไทย จะมีช่องปรับเปลี่ยนให้เป็นธุรกิจคaway น้ำได้อย่างไร

คaway ไทยขณะนี้เป็นธุรกิจคaway คaway งานและคaway เนื้อ ที่ถือปฏิบัติกันอย่างเป็นล้ำเป็นสัน แต่ภาวะเศรษฐกิจ

และสังคมที่เปลี่ยนไปในช่วง ๒๕ ปีที่แล้ว ทำให้คaway ไทยลดจำนวนลงจาก ๖-๗ ล้านตัวในปี ๒๕๑๙ มาเหลือเพียง ๑ ล้านตัวในปี ๒๕๔๔. ภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่ซักนำให้คaway เหลือเพียง ๑ ล้านตัว คือ

ชาวนาทำนาเป็นฤดูกาล ใช้เวลาอยู่กับนาเพียงเฉพาะเวลาไถหัวน้ำและดำเนินวิถีชีวิตแบบเก็บเกี่ยวเท่านั้น. เวลาที่เหลือออกบ้านไปขายแรงงานเพื่อหารายได้ในเมืองใหญ่และในต่างประเทศ. เด็กเล็กไปเรียนหนังสือในโรงเรียน และพยายามเรียนต่อให้สูงขึ้น เพื่อหวังว่าจะมีอาชีพสุขสบายกว่าการทำนา, ทิ้งไว้กับผู้เฒ่าผู้แก่ ซึ่งนับวันจะหมดเรียวางในการทำนา ในที่สุดก็ขายคaway ไม่เลี้ยงกัน. ด้วยเหตุและปัจจัยเช่นนี้ คaway จึงไปอยู่ในตลาดนัดวัวคaway เพื่อขายทำเนื้อเป็นหลักมากกว่าการซื้อขายมาเพาะพันธุ์. พอกลับหน้าไร่นา ชาวนา ก็จะหาชื้อคaway ไปใช้แรงงานครั้นทำงานเสร็จก็ขายออกสู่ตลาดนัดอีกเพรware ไม่มีเวลาเลี้ยง. ส่วนครอบครัวชาวนาที่ได้เงินจากเมืองใหญ่หรือต่างประเทศ ก็ใช้เงินจ้างรถไถและแรงงานเก็บเกี่ยว อันเป็นสาเหตุหลักที่จำนวนคaway ลดลงอย่างรวดเร็ว.

ขณะนี้ พ.ศ. ๒๕๔๕ ราคากวัยสูงขึ้นเป็นตัวละ ๑๕,๐๐๐ - ๒๕,๐๐๐ บาท ชาวนาเริ่มนองเห็นสภาพการเลี้ยงคaway ว่า จะเป็นอาชีพหลักได้. แต่การเลี้ยงคaway ไทยซึ่งเป็นคaway เนื้อให้เป็นอาชีพหลัก ยังขาดหลักประกันเรื่องรายได้ประจำวันที่ผู้เลี้ยงจะได้จากการคaway เพื่อการ

เลี้ยงความนோใจให้ได้เงินสม่ำเสมอต้องเลี้ยงเป็นจำนวนอย่างน้อย ๑๐๐ แม่พันธุ์ ซึ่งยังไม่ปรากฏเป็นแบบอย่างโดยทั่วไป. ส่วนใหญ่คนไทยเลี้ยงความไทยจำนวน ๒-๓๐ ตัว เท่านั้น. การเลี้ยงความโดยให้มีแม่พันธุ์ ๑๐๐ ตัว เพื่อสร้างธุรกิจความไทยเป็นความเนื้อยังจำเป็นต้องผ่านการเรียนรู้การบริหารจัดการ และการสร้างเทคโนโลยีจากการเรียนรู้ในโรงเรียนเลี้ยงความ ซึ่งเป็นที่ที่จะถ่ายทอดวิทยาการออกแบบเป็นรูปธรรมในอาชีพเลี้ยงความไทยให้เป็นอาชีพหลัก.

เมื่อธุรกิจความไทยปรับเปลี่ยนเข้าสู่ธุรกิจความเนื้อด้วยฐานแม่พันธุ์ ๑๐๐ แม่ ก็สามารถจะปรับเปลี่ยนเป็นธุรกิจความนமได้ ซึ่งเทคโนโลยีมีอยู่แล้วและพร้อมใช้อย่างสากลได้ และคนไทยและนักวิชาการไทยทำงานด้านนี้รองรับไว้แล้ว. แต่ คนไทยที่เลี้ยงความยังไม่มีโอกาสเรียนรู้และนำวิทยาการเหล่านี้ไปปรับใช้งาน, ตลอดจนนักลงทุนคนไทยที่ไม่มีความรู้ด้านนี้ในเรื่องความนમอยู่เลย โรงเรียนเลี้ยงความ จึงเป็นแหล่งศึกษาเรื่องเหล่านี้ที่คนไทยจะมาเรียนรู้ร่วมกันเพื่อประกอบอาชีพเลี้ยงความให้เป็นอาชีพที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของชนบทอย่างเป็นหลักเป็นฐาน.

๒. การปรับเปลี่ยนความไทยให้เป็นความนம จะใช้วิธีการอะไร วิธีการขยายพันธุ์ความนம มี

๒ ทางคือ

๒.๑ การปรับปรุงพันธุ์ความไทยให้เป็นความนம โดยคัดเลือกจากพันธุ์ความไทยที่จัดการเลี้ยงดูให้แข็ง

ขันด้วยเทคโนโลยีร่วมยุคใหม่ และคัดเฉพาะตัวที่มีมาก ซึ่งกิจการนี้สามารถทำได้แต่ใช้เวลานาน. ในกระบวนการคัดสายพันธุ์มักจะใช้เวลาอย่างน้อย ๓๐ ปี. ตัวอย่างที่เห็นในมนต์เสน่ห์ ประเทศไทยนั้น ประชาชนจึงได้ทำมาแล้ว ๒๐ ปี คัดได้ความปลักที่ให้มีถึงวันละ ๗-๑๐ กิโลกรัม นับว่ามีปริมาณน้ำนมคุ้มค่ากับกิจการอุตสาหกรรมเนยแข็งด้วยความพยายามได้.

๒.๒ การปรับปรุงพันธุ์ความนமโดยใช้ฐานแม่พันธุ์ความปลักไทย กิจการนี้ทำได้โดยผ่านเทคโนโลยีผสมเทียมที่ใช้น้ำเชื้อแข็งความนມ, ซึ่งจะได้ความนມพันธุ์สมระห่วงความปลักกับความนமที่คัดเลือกสายพันธุ์โดยค่อยๆ เพิ่มเลือดความนມก็ทำได้. แต่ทุกๆ ช่วงที่ ๔ จะมีการสูญเสียสายพันธุ์ที่ต้องคัดทิ้งประมาณร้อยละ ๒๕ เพราะลูกผสมที่มีไนโตรโอมิโนส์เลขคือจำนวน ๔๙ แห่ง ที่เกิดจากความที่มีไนโตรโอมิโนส์ ๕๐ แห่ง ผสมกับความปลักที่มีไนโตรโอมิโนส์ ๔๙ แห่ง จะมีปัญหาคือ ผสมติดยากต้องคัดทิ้ง โดยเฉพาะตัวผู้จะมีความผิดปกติที่ตัวอสุจิ.

กิจการผสมข้ามพันธุ์ และคัดทิ้งตัวที่มีปัญหา และเลือกเฉพาะตัวที่มีคุณลักษณะให้มามากและผสมติดตีจะใช้เวลาทำการไม่น้อยกว่า ๒๐-๓๐ ปี เช่นกัน.

มีอภิปรีห์หนึ่งเรียกว่าเทคโนโลยีการย้ายฝักตัวอ่อน ซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายสูงขึ้น โดยใช้ความปลักไทยเป็นแม่รับฝักห้อง. เทคโนโลยีนี้จะได้ความ

นุมพันธุ์แท้ แต่ค่าใช้จ่ายสูง และสามารถตั้งหลักได้สายพันธุ์ความนມที่มีคุณภาพภายในเวลา ๑๐ ปี.

หรืออาจจะผ่านเทคโนโลยีโคลนนิ่ง ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงมากกว่า, โดยใช้เซลล์ร่างกายจากความนມมาผลิตตัวอ่อน โคลนนิ่งจากไข่ความนມหรือจากไข่ความปลักก็ได้, และย้ายฝักเข้าตัวแม่รับที่เป็นความไทย ก็จะได้ลูกความนມพันธุ์แท้ที่มีสายพันธุ์เลิศที่คัดมาแล้วนานปี เช่น ความนມจากอิตาลีสายพันธุ์เมดิเตอร์เรเนียน ซึ่งผ่านการคัดเลือกมาแล้วกว่า ๓๐๐ ปี.

๓. กิจการความนມจะตั้งหลักได้ จำเป็นต้องใช้เวลาและการลงทุน; ระยะเวลาที่เหมาะสมกับคนไทยจะเป็นเวลานานเท่าใด

ดังที่ได้เขียนไว้ในข้อ ๒ คนไทยในทุกระดับมีสิทธิที่จะเลือกวิธีที่ ๒.๑ และ ๒.๒ ในระดับเงินทุนที่ยินดีจะลงทุนได้ต่างระดับกัน. แต่ที่แน่นอนที่สุด เมื่อลงทุนและลงมือปฏิบัติแล้ว จะเป็นต้องสืบสานต่อเนื่องอย่างมีการพัฒนาด้วยองค์ความรู้ที่สร้างสรรค์ขึ้นมา. ในระหว่างดำเนินการต้องยาวนาน ๒๐๐-๓๐๐ ปี กิจการความนມจึงจะยังคงมีการเป็นธุรกิจที่ให้คุณประโยชน์ซึ่งอุตสาหกรรมได้. กิจการนี้เป็นของใหม่ของสังคมไทย การทำนุบำรุงกิจการจำเป็นต้องผ่านโรงเรียนเลี้ยงความ เพราะโรงเรียนเลี้ยงความจะช่วยให้กิจการนี้มีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นที่ฝึกปรือกำลังคนในแหล่งผลิตความนມโดยเฉพาะ.

๕. การเรียนรู้ของผู้เลี้ยงความ ไทย เรื่องความนุ่มนวล จะค่อยเป็นค่อย ไปด้วยวิธีอะไร และนานสักเท่าใด

การเรียนรู้ของผู้เลี้ยงความ
ไทยจำนวน ๕ แม่พันธุ์ และ ๑-๒
พ่อพันธุ์ โดยมีลูกติดในครอก หรือไม่มี
กิตาม ถ้าเข้าผู้นั้นได้ผ่านการอบรมใน
โรงเรียนเลี้ยงความนุ่มนวล ต่อมาอีก ๓ ปี
เขาก็จะได้ความเกิดเพิ่มอีกเท่าตัว และ
มีความแม่พันธุ์ตั้งท้องอยู่อีกเท่าตัว.
ดังนั้น ในระยะเวลา ๑๐ ปี เข้าผู้นั้นก็
ยอมตั้งหลักได้ เพราะจะมีความนุ่มนวลใน
ครอบครองไม่ต่างกับ ๕๐ แม่ และ
ความบลอกแม่พันธุ์ไม่ต่างกับ ๑๐ แม่.
ซึ่งจะมีธุรกิจรีดนมความนุ่มนวลและทำการ
ทดลองผลิตเนยแข็งจากน้ำนมความนุ่มนวลได้
โดยความตัวผู้ที่เกิดกิจกรรมทำเนื้อ หรือ
คัดเลือกมาเป็นพ่อพันธุ์.

๖. นักลงทุนจะมีวิธีอย่างไร ทางเลือกระหว่างวิธีนำเข้าความนุ่มนวล พร้อมเทคโนโลยีทำเนยแข็งกับ การรุกคนไทยเรียนรู้ก่อนแล้วจึง ลงทุน

คำถามนี้มีคำตอบได้ทั้ง ๒
ทาง. ทางเลือกที่ ๑ นำเข้าความนุ่มนวล
พร้อมเทคโนโลยีทำเนยแข็ง, สามารถ
ทำได้ถ้าผู้ลงทุนมีกำลังทุนสูง และ
สามารถเชื่อมโยงหรือร่วมทุนกับบริษัท
แม่ที่เลี้ยงความนุ่มนวล เช่น ในประเทศ
อิตาลี. ทางเลือกนี้ใช้ทุนสูง การ
ควบคุมคุณภาพและกำลังคนต้องลง
ทุนและฝึกคุณอย่างจริงจัง สามารถทำ
รายได้ได้ภายในเวลา ๕-๖ ปี. เมื่อ
นำความนุ่มนวลเข้า ไม่ว่าจะเป็นความรุ่น
อายุ ๑ ปีขึ้นไป หรือความ寿าที่ตั้งท้อง
จำนวนอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๒๐๐-๓๐๐

แม่พันธุ์ จึงจะดำเนินธุรกิจที่คุ้มค่าได้ ในเวลา ๕-๖ ปีทำการ.

ทางเลือกทางที่ ๒ คือ รอให้
คนไทยที่ผ่านโรงเรียนเลี้ยงความนุ่มนวล
จำนวนมากแล้ว จึงทำงานที่จะลงทุน
สร้างฟาร์มความนุ่มนวล, ค่ายๆ เก็บตกซื้อ
ความนุ่มนวลผู้เลี้ยงความนุ่มนวลในโรงเรียน
เลี้ยงความนุ่มนวลและขับขยายจ้างเจ้าหน้าที่
ที่รู้งานเลี้ยงความนุ่มนวลดำเนินกิจการ
ฟาร์ม และรวบรวมผู้เลี้ยงความนุ่มนวลใน
โรงเรียนเลี้ยงความนุ่มนวลให้สมัครเป็นสมาชิก
เพื่อผลิตความนุ่มนวล และหรือรับซื้อน้ำนม
ความนุ่มนวลผู้เลี้ยงความนุ่มนวลรายย่อยมา
ผลิตเนยแข็งโดยตั้งโรงงานทำเนยแข็ง.
ถ้าจะลงทุนขนาดนี้ต้องใช้เวลา ๑๐-๑๕
ปีทำการจึงจะได้ผล คือได้เนยแข็ง
จากน้ำนมความนุ่มนวลส่งเข้าตลาด. แต่
อย่างไรก็ตาม การตั้งโรงงานผลิตเนย
แข็งจากน้ำนมความนุ่มนวลเป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง
ที่จะต้องมีการนำเข้าเทคโนโลยีและ
เครื่องจักรกล หรือแม้ว่าจะดัดแปลง
ย้อนยุคเครื่องใช้ภายในประเทศ
ไทยมาทดแทนก็คงทำได้ แต่ก็เป็น
งานอีกงานหนึ่ง. ทางเลือกนี้แม้ว่าจะ
ช้าหน่อย แต่ว่ามีความมั่นคงในฐาน
การผลิตเพาะลงทุนน้อย และแม้ว่า
จะคืนทุนช้าและไม่อาจทำกำไรมากนัก
แต่ก็เป็นการเลี้ยงคนไทยที่สร้าง
อาชีพเลี้ยงความนุ่มนวลให้คนเหล่านี้มีทางเข้ากลุ่มทำธุรกิจ
ความนุ่มนวลร่วมกัน.

๗. โรงเรียนเลี้ยงความนุ่มนวล จำเป็นต้องลงมือทำทันที เพื่อสร้างทาง เลือกต่างๆ ในข้อ ๑-๕

ผู้เขียนคิดและได้ลงมือปฏิบัติ
แล้วเรื่องโรงเรียนเลี้ยงความนุ่มนวล เพราะ

๘.๑ ต้องการให้เยาวชนได้มี
อาชีพเลี้ยงความนุ่มนวล กับการ
เรียนรู้วิทยาการเฉพาะกิจเรื่องความนุ่มนวล
โดยผ่านโรงเรียนเลี้ยงความนุ่มนวล ซึ่งจะมีผู้
เฝ้าผู้แก่ให้ความรู้พื้นฐานและภูมิ
ปัญญาไทยร่วมกับวิทยากรชั้นสูงจาก
มหาวิทยาลัยขั้นอุดมศึกษา เพื่อว่าภาย
หลังเยาวชนเหล่านี้อาจจะสามารถ
ประกอบอาชีพเลี้ยงความนุ่มนวลอาชีพ
หลัก พร้อมทั้งมีความรู้ระดับสูงเทียบ
เท่าปริญญาตรี โภ. เอก, หรือรัฐศาสตร์
จะรับรองให้วิทยาลัยระดับปริญญาตรี
โภ. เอก ในช่องทางการศึกษาตาม
อธิบัติ ปี ๒๕๔๙. โรงเรียน
เลี้ยงความนุ่มนูละการศึกษาตาม
สัญจรได้เริ่มทำแล้วเพื่อรับการ
ขยายโอกาสภาคอุดมศึกษาแก่ปวงชน
ชาวไทย.

๘.๒ ต้องการให้เยาวชนได้
ศึกษาความลุ่มลึกของวัฒนธรรมข้าว
ซึ่งเป็นความมั่นคงในวิถีชีวิตคนไทย
ด้วยการหันกลับสู่ข้าว สุน่า สุ่ดราวย
และสูตร อันเป็นวิถีชีวิตไทยที่เป็น
กระบวนการลูกโซ่ของชีวิต อาหาร
และจิตวิญญาณในสุวรรณภูมิแห่งนี้,
ซึ่งกำลังถูกละเลยให้เครื่องจักรกลเข้า
มาแทนที่ ใช้น้ำมันเชื้อเพลิง สูบห้าใส่
ทึ้งปล่อยจากเขื่อนแล้วเติมปุ๋ยเคมี
เพาะนาดับปุ๋ยธรรมชาติ เนื่องจากปุ๋ย
ธรรมชาติได้ตกตะกอนเหนือน้ำเขื่อน
และปล่อยน้ำใส่ได้เขื่อนมาปลูกข้าว
ด้วยระบบชลประทาน และเครื่องสูบ
น้ำที่ใช้น้ำมัน หรือสูบห้าดาลมา
เพาะปลูก. การสูบห้าไฟฟ้าและ
น้ำมันเป็นการลงทุนที่ไม่ได้พึงพา

ธรรมชาติในสุวรรณภูมิ ทำไปด้วย เทคโนโลยีแพนไหมดเพระเลึงกำไรสูง ในรูปเงินตรา แต่เงินตราเหล่านั้นก็ จำเป็นต้องส่งออกเพื่อซื้อน้ำมันและ อุปกรณ์อื่นๆ. จุดประเด็นใหญ่ในเรื่อง เศรษฐกิจ ชนบทของคนไทยขาดการ จัดสมดุลทางการหมุนเวียนเงินตรา ซึ่งเป็นการสูบความอุดมสมบูรณ์ออกจาก สุวรรณภูมิโดยแท้ และเงินตราที่นั้น ก็มีการบริหารจัดการด้วยระบบสากล ที่คนไทยปลูกข้าวไม่สามารถเข้าสู่ วงจรการบริหารจัดการนั้นๆได้ เป็น ผลให้เงินตราไหลออกมาก แต่เหลือ เข้าอยู่ ช้าเข้านบทพร้อมดอกเบี้ย จนถึงการจำนำที่ดิน. ดังนั้น การ สร้างเยาวชนในโรงเรียนเลี้ยงความจะ ช่วยให้มีโอกาสกำหนดการบริหาร จัดการการไฟฟาระบบของเงินตราให้ อยู่ในวิสัยที่จะจัดสมดุลการผลิตและ ระบบเงินตราหมุนเวียนสู่ในประเทศ ได้ด้วย ตนเอง.

๖.๓ อุตสาหกรรมน้ำ เนื้อ และหนัง เช่น จากความยังเป็นธุรกิจ ที่คนไทยสร้างไม่คร่าวงจรและไม่พอ เพียง. คนไทยจะทำอุตสาหกรรมหนัง ก็ต้องนำเข้าหนังดิบจากต่างประเทศ เพราะขาดวัตถุดิบในเวลา นี้ ถึงเวลา แล้วที่เราจำเป็นต้องมาประกอบกิจการ เลี้ยงความอย่างคร่าวงจร โดยผ่าน โรงเรียนเลี้ยงความ.

เหตุผลและปัจจัยที่จำเป็นต้อง พัฒนาให้เข้าสู่ธุรกิจความน้ำ

เหตุ ความไทยลดจำนวน คน ไทยลงงาน การปลูกข้าวมีความผัน แปรเป็นอุตสาหกรรมส่งออก, จำเป็น

ต้องเปลี่ยนวิธีเลี้ยงความ.

ปัจจัย ที่ใช้ในการเลี้ยงความ คือ คนเลี้ยงความ และคนต้องเลี้ยง “คนเลี้ยงความ” เป็นปัจจัยหลักโถ่ ใน การผลิตอาหารในสังคมไทย.

คนเลี้ยงความ ความกินหญ้า คน กินข้าวและกินเนื้อ นม ผัก ผลไม้. ดัง นั้น การสร้างลูกโถ่จากการผลิต ซึ่ง จำเป็นต้องร้อยต่อเหตุ ปัจจัย และผล คือ อาหาร และผลิตภัณฑ์ ในปัจจัย ๔ ให้ครบถ้วน.

องค์ประกอบความพร้อมที่จะ เลี้ยงความไทยให้เป็นความน้ำ และ ทำธุรกิจได้นั้น จำเป็นต้องพัฒนา ปัจจัยต่อไปนี้ให้มีใช้สอยได้ตลอดเวลา ที่สามารถดำเนินธุรกิจความไทยและ ความน้ำได้. ปัจจัยที่จำเป็นคือ

สายพันธุ์ความ ที่ครัวเมืองมี ๓ สายพันธุ์ คือ

ก) จำเป็นต้องเลี้ยงความไทย พันธุ์แท้ และคัดพันธุ์.

ข) จำเป็นต้องเลี้ยงความพันธุ์ ผสมคือ ความไทยผสมความน้ำ และ คัดพันธุ์, และ

ค) จำเป็นต้องเลี้ยงความน้ำ พันธุ์แท้ และคัดเลือกพันธุ์.

พื้นที่เลี้ยงความ ความชอบ พื้นที่ลุ่ม มีน้ำอุดม ต้องทำออกเลี้ยงขัง หรือมีพื้นที่เลี้ยงปล่อยให้แทะเล่มหญ้า หรืออาจจัดการแบบผสมผสานคือ เลี้ยงขังคอก และเลี้ยงปล่อยในที่เดียวกัน. การใช้พื้นที่จำเป็นต้องบริหาร จัดการให้ลงตัวในการใช้พื้นที่แบบ ต่างๆ ดังกล่าวให้เกิดผลผลิตได้สม่ำ เสมอ, ให้น้ำนมดีเข้าเกณฑ์คัดเลือก พันธุ์ และมีอัตราการเจริญเติบโตเข้า

เกณฑ์คัดเลือกพันธุ์.

อาหารความ พืชอาหาร ความต้องมีการวิจัย และการจัดสูตร อาหารให้อี๊อผลผลิตที่ต้องการ คือ ให้ลูกดก หั้งความเนื้อและความน้ำ. ถ้าเป็นความเนื้อ ก็ต้องเลี้ยงด้วย อาหารแล้วมีอัตราแลกเนื้อสูง. ถ้า เป็นความน้ำก็มีอัตราให้น้ำสูง การ ตั้งเกณฑ์ให้ลูก ให้เนื้อ ให้น้ำ เป็น มาตรฐานที่เจ้าของกิจการต้องใส่ใจ และตั้งเป้าหมาย เพื่อบริหารจัดการ ให้ได้ผลผลิตเข้าเป้าหมาย จึงจำเป็น ต้องมีการจดบันทึกที่ทำเป็นกิจวัตร ประจำวัน ตั้งแต่การปรับปรุงพันธุ์ การจัดสูตรอาหาร และการผลิตอาหาร ซึ่งมีทั้งอาหารหายากและอาหารขัน.

คนเลี้ยงความ คนเลี้ยงความ มี ๒ ประเภท. ประเภทที่ ๑ รู้จักงาน โดยธรรมชาติ เลี้ยงความน้ำแต่เกิด เรียนรู้จากผู้ใหญ่ในบ้าน และเรียนรู้ จากงานเลี้ยงความ. ประเภทที่ ๒ คือ คนเลี้ยงความที่กำลังสร้างขึ้นมาจากการ โรงเรียนเลี้ยงความ ที่จะเป็นกีฬา องค์ความรู้สมัยใหม่ให้เข้ากับคน ประเภทที่ ๒ นั่นและถ่ายทอดสู่การ ปฏิบัติจริง คือ บทเรียนจากการเลี้ยง ความให้ลูกดก มีอัตราแลกเนื้อสูง ให้น้ำสูง ตามเกณฑ์ที่จะค่อยๆ พัฒนามาจากผลที่เกิดได้จริงในท้อง ถิ่น.

คนจัดการ คือ ผู้รักษาการ ผู้รับ รื่องคนเลี้ยงความ ผู้รับรื่องพันธุ์ความ ผู้รับรื่องอาหารความ และแหล่งผลิต อาหารความ และรู้วิทยาการแผนใหม่ เพื่อสามารถดำเนินการและปรับปรุง กิจการ. ที่สำคัญที่สุดต้องรู้เรื่องการ

นำเงินส่งคืนทุนในกิจการ. ดังนั้น ผู้จัดการจะจำเป็นต้องเรียนรู้อย่างจริงจัง และเนื่องจากเป็นของใหม่ในสังคมไทย โรงเรียนเลี้ยงความยั่งยืนต้องบ่มและเพาะผู้จัดการในกิจการเลี้ยงความให้ได้.

เงินทุนและเงินทุนมุนเวียน เป็นปัจจัยสำคัญของกิจการบริหาร การเงิน ที่จะทำให้คนไทยอยู่ในระบบสากลได้. ดังนั้น ผู้ลงทุนจำเป็นต้องเข้าอยู่ในวงการเงิน รู้เรื่องเงินเพื่อรับบริการการจัดการการเงินให้มั่นคงและยุติธรรม.

ระยะเวลาคืนทุน ดังได้กล่าวแล้วว่ามีระยะคืนทุนตั้งแต่ ๑๐ ปี ๒๐ ปี และ ๓๐ ปี และการสร้างหลักฐานให้เป็นธุรกิจใหญ่จำเป็นต้องสั่งสมข้ามชั่วอายุคน อย่างน้อย ๓ ชั่วอายุคน จากปัจจุบัน ด้วย ผ่าน พ่อ แม่ สามี ออกผลที่รุ่นหลาน และรุ่นเรื่องในรุ่นหลน, ไม่นานเกินรอมีใช้หรือ เพราะแผ่นดินสุวรรณภูมิควรจะอยู่ยาวนานเป็นพันๆ ปีขึ้นไป. การเพาะเลี้ยงธุรกิจความก้าวหน้าจะอยู่เดียงข้างและควบคู่กับแผ่นดินสุวรรณภูมิแห่งนี้มีใช้หรือ, ซึ่งในกระบวนการดำเนินการย้อมต้องมีระยะเวลาคืนทุน เมื่อมั่นคงแล้วก็จะเป็นระยะเวลาทำกำไร โดยเฉพาะการขยายกิจการและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่จะต้องส่งคืนเงินทุนเพื่อให้ธุรกิจเป็นการลงทุนต่อเนื่องและเข้าสู่กระบวนการคืนทุน ทำกำไร อันเป็นภาวะสับเปลี่ยนลื่นไหลเช่นนี้เป็นวงจรสืบเนื่อง. แต่ผลผลิตที่ได้คือ ผู้จัดการต้องส่งคืนทุนไป ๑) เลี้ยงคนเลี้ยงความ, ๒) เลี้ยงความ เพื่อให้

ความผลิตผลออกแบบมาทำเงิน. ผลนั้นๆ จะทำเงินได้ต้องจัดการดูแลให้เกิด, ๓) เลี้ยงคนทั่วไป ด้วยข้าวเหนือ หม และหางเข้า, และ ๔) สืบทอดการทำคุณแก่แผ่นดินเรื่องความดิน น้ำ อากาศ สุ่น และคนอีกหันแหะจะต้องส่งคืนคุณแก่แผ่นดิน.

คุณค่าของอาชีพเลี้ยงความ ยอมก่อกำเนิดปรัชญาการดำรงวิถีชีวิตไทยบนแผ่นดินสุวรรณภูมิ. คนที่อยู่ดีกินดีรู้จักความดียอมเข้าถึงสัจธรรมของแผ่นดินทองแผ่นดินธรรมแห่งนี้ จนสามารถส่งคืนคุณค่าแก่แผ่นดิน และส่งต่อคนรุ่นใหม่ ด้วยปรัชญาณที่เกิด บ่ม เพาะ และปลูกฝังจากกิจการเลี้ยงความในโรงเรียนเลี้ยงความ, ซึ่งผู้เขียนมีความเชื่อที่ได้ประพฤติและปฏิบัติตามตลอดชีวิต จนเห็นผลประจักษ์แท้จริงแล้ว, จึงมาดำเนินกิจการจัดตั้ง “โรงเรียนเลี้ยงความ” เพื่ออุดมการณ์ทั้งปวงดังได้กล่าวแล้ว.

การเลี้ยงความในประเทศไทย

ความนமในประเทศไทยมีการเลี้ยงในแบบตอนใต้ตอนบนข้างหนาแน่นในหลายจังหวัดใต้กรุงโรมลงไป เช่น จังหวัดแพรตตนา, คาดเซอตา, เนเปล, เสรโน (Serano) และเปสตุม (Pestum) และมีบางทางตอนเหนือของประเทศไทย. จำนวนความนமในอิตาลีมี ๒๐๐,๐๐๐ ตัวที่มีคุณภาพสูง เพราะ

ได้รับการปรับปรุงพัฒนาจากการงานที่เลี้ยงได้ทุนบ้านในระยะ ๓๐๐ ปีที่ผ่านมา. ครอบครัวที่เลี้ยงความจะถ่ายทอดความชำนาญพิเศษ และฐานรากของการลงทุนในธุรกิจความนமให้กับลูกหลาน นับได้ถึง ๕ ชั่วคน จึงนับเป็นธุรกิจที่ดูน่าสนใจและคุ้มค่า. ความผูกพันในธุรกิจความนமของครอบครัวชาวอิตาเลียนน่าศึกษามาก เป็นทักษะและความชำนาญที่ผูกพันด้วยใจรักและทำจริงจัง, ปัจจุบัน ด้วยครอบครัวชาวอิตาเลียนน่าศึกษา ด้วยความมั่นใจและสุ่งงานหนักมากอย่างน้อย ๓-๕ ชั่วคน. คุณลักษณะเช่นนี้ก็เป็นคุณลักษณะของชาวนาไทยเช่นกัน เพียงแต่ว่าไม่ได้ ยกกระดับการเลี้ยงความจากกิจในครัวเรือนขึ้นมาเป็นอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ยังคงลักษณะเลี้ยงไว้ ๒-๕ ตัวในครัวเรือน. เมื่อครอบครัวเลี้ยงความลดจำนวนลง ความไทยก็ลดจำนวนลงตามไปด้วย, จึงถึงเวลาที่ชาวไทยผู้สนใจเรื่องความไม่ว่าจะมีความรู้ระดับไหนจะต้องมาช่วยกันกระตุ้นครอบครัวเลี้ยงความที่ยังเหลืออยู่ จัดส่งบุตรหลานมาเข้าโรงเรียนเลี้ยงความ ที่ผู้เขียนกำลังบุกเบิกกระดม สมองและสร้างกำลังอยู่ในเวลานี้. “โรงเรียนเลี้ยงความ” จังหวัดบุรีรัมย์ ได้เริ่มแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๕ นับเป็นจังหวัดแรกที่ดำเนินกิจการ “โรงเรียนเลี้ยงความ” เพื่อนำครอบครัวไทยที่ยังคงลักษณะการเลี้ยงความ ๒-๕ ตัว ให้ได้ขับข่ายกิจการเลี้ยงความให้เข้าสู่ระดับธุรกิจหลักของครอบครัว โดยให้บุตรหลานอย่างน้อย ๑ คนในครอบครัว

มาเรียนรู้ร่วมกับผู้ใหญ่ในครอบครัวที่สมควรเข้าโรงเรียนเลี้ยงความอุ่นเล็ก.

การผลิตเนยแข็งจากนม Crowley

การเลี้ยงความนมเป็นธุรกิจเพื่อผลิตเนยแข็งจากนม Crowley เป็นผลิตที่ได้เด่น และเลี้ยงตัวเองได้ดี ในธุรกิจความนม และถ้าสามารถขยายขนาดของฟาร์มจาก ๑๐๐ แม่ที่นาม ก็จะปรับเป็นธุรกิจความนมและการผลิตเนยแข็งที่เป็นอุดสาหกรรมได้.

คุณสมบัติของนม Crowley

นม Crowley มีคุณสมบัติที่เด่นกว่า นมวัวตรงที่ว่ามีค่าเนื้อมสูงกว่าอย่างน้อย ๑ เท่าตัว และมีค่าไขมันสูงกว่า ประมาณ ๑ เท่าตัว เช่นกัน. จากการพับปะพูดคุยกับนักวิจัยในประเทศจีน, ประเทศไทย ความปลั้กมีปริมาณประมาณร้อยละ ๖-๗ และมีไขมันประมาณร้อยละ ๔-๕. ดังนั้น แม้ว่าปริมาตรนม Crowley จะต่ำกว่านมวัว แต่ถ้าเปรียบเทียบปริมาณเนื้อม และไขมัน ก็จะได้ประมาณเท่าตัวของนมวัว, จึงพูดได้ว่าปริมาณให้มากความจะเป็น ๒ เท่าของปริมาณให้มจากวัว. ถ้าดูที่การผลิตเนยแข็ง ตัวอย่างเช่น นม Crowley ๗ กิโลกรัม ถ้าผลิตเนยแข็งหรือเนยจะต้องใช้มวัวประมาณ ๑๔ กิโลกรัม จึงจะได้ปริมาณเนยเท่ากัน.

การทำเนยแข็งสดในประเทศไทย มีชื่อเสียงและมีเทคโนโลยีเฉพาะกิจที่เรียกว่า ธุรกิจนมอซซ่าเรลลา

(mozzarella). นมอซซ่าเรลลาเป็นเนยแข็งที่นิยมบริโภคสด. สัดส่วนของน้ำนม Crowley ต่อ ๑ กิโลกรัม มาทำเนยแข็งนมอซซ่าเรลลาสดจะได้ ๑ กิโลกรัม.

ขั้นตอนการทำเนยแข็งสดจากนม Crowley มีหลักใหญ่ ๓ ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ ๑ ปล่อยน้ำนม Crowley ให้ไขมันลอยตัว, แล้วปั่นแยกเอาไขมันปนโปรดีนขนาดเบาให้ลอยตัวเป็นครีมเกาะเป็นก้อน, ช้อนแยกออกได้ผลิตภัณฑ์ที่ภาษาอิตาเลียนเรียกว่า **รีโคตตา (ricotta)** ใช้ทำขนมปัง หรือบริโภคโดยตรง ทำเป็นผลิตภัณฑ์ขายได้.

ขั้นตอนที่ ๒ นำน้ำนมที่เหลือซึ่งมีปริมาณไขมันและโปรดีนมากมาตกรดกอนแยกเนื้อมจากส่วนน้ำ. เทคนิคตรงนี้มักจะนำเชือจุลินทรีย์จากกระเพาะหมักของสัตว์ ๔ เท่า เช่น จากน้ำย่อยกระเพาะหมักของแกะหรือของความมาเติมลงไป, และปรับให้เป็นกรดเล็กน้อยเพื่อตกรดกอนเป็นครีมปนโปรดีน ซึ่งเนื้อมจะจับตัวเป็นก้อนแข็งเหนียว ภาษาอิตาเลียนเรียกว่า **คา瓜ตา (caguata)** ภาษาอังกฤษ เรียกว่า **เคอร์ตครีม (curt cream)**.

ขั้นตอนที่ ๓ นำเคอร์ตครีมไปตัดซอยให้เป็นชิ้นเล็กๆ และแยกโปรดีนออกด้วยน้ำร้อนที่ ๙๑-๙๘ องศาเซลเซียส โดยการตีบี้นจัดเส้นโปรดีนให้เข้ากันด้วยไม้ และนำไปบีบ เป็นก้อนด้วยมือ หรือนำเข้าอัดก้อนด้วยเครื่องจักรใด, เรียกว่า **นมอซซ่า-**

เรลลา. ส่วนน้ำที่เหลือก็นำไปใช้ประโยชน์คือเลี้ยงลูก Crowley และแบ่งส่วนหนึ่งไว้เดิมในนมวันถัดไป.

ผู้เขียนรู้จักงานการทำเนยแข็งที่ดีจากประเทศไทยมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ และได้คิดผ่านจะให้เมืองไทยมีอุดสาหกรรมด้านนี้, จึงร่วมมือกับคุณสุนิรัตน์ เตหะราน และมิสเตอร์เยมมา (Mr. Jamma) โดยทำร่วมกับภาครัฐและภาคเอกชนในการนำเข้าความนมจากประเทศไทย. การดำเนินงานได้ทำติดต่อกันประมาณ ๕ ปี ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๒๕-๒๕๒๙ แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ, ติดขัดที่คุณไทยยังไม่พร้อมและไม่เข้าใจธุรกิจความนม และการทำเนยแข็งจากนม Crowley. ความผิดของผู้เขียนจึงคงเป็นความผิดอยู่จนเกือบยกอายุราชการเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕.

ความสนใจในธุรกิจความนมยังคงผังใจผู้เขียนอยู่ ดังนั้นในช่วงวันที่ ๙-๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ผู้เขียนได้พากุณรัฐมนตรี เยงตระกูลสิน และคุณชยานุช กันทะปกรณ์ ผู้สนับสนุนงานการเลี้ยงความเป็นธุรกิจไปเยี่ยมดูงานการทำเนยแข็งเพื่อส่องออกและบริโภคภายในประเทศที่ประเทศไทย. ข้อมูลเรื่องการทำเนยแข็งที่ผู้เขียนนำมาเล่าสู่กันฟังเป็นบันทึกส่วนหนึ่งของคุณชยานุช ใน การเยี่ยมชมโรงงานทำเนยแข็งด้วยกันในจังหวัดแสราโน เขตเปสตุ และจังหวัดคาเซร์ตา (Caserta).

ผู้เขียนขอเล่าถึงการดูงานโรงงานทำเนยแข็งสดจากนม Crowley ที่ไปดู ๓ แห่ง แต่จะเล่าให้ผู้อ่านเห็นเป็น

ตัวอย่างจากโรงงานระดับครอบครัว และโรงงานระดับปริชัท.

โรงงานครอบครัวโมเรสे

โรงงานระดับครอบครัว ที่ได้ไปเยี่ยมเป็นโรงงานทำมอซซาเรลลาของครอบครัวโมเรสี (Morese). เจ้าของคือ นายยูสเปป์ โมเรสี (Mr. Giuseppe Morese) เป็นชายหนุ่มวัย ๓๕ ปี เรียนรู้เรื่องศิลปะและภูมายานี้ มาดำเนินกิจการเลี้ยงความชราของครอบครัวที่รักจากการผลิตอาหารมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๖. ช่างปั้นเส้นไประดิన เคสือนี ซึ่งเป็นโปรดิหนักและโปรดิหนักของน้ำนม เป็นช่างที่มีความชำนาญพิเศษ ทำงานตั้งแต่ ๘:๐๐-๑๑:๐๐ น. ได้เงินเดือนประมาณ ๖ หมื่นบาท. ความชำนาญพิเศษเป็นเรื่องของเวลา คิดเป็นนาที และเป็นเรื่องของแรงที่ใช้มีปั้นคนหาเส้นไประดินที่ให้ความเหนี่ยวนำ อมไขมัน และน้ำได้พอดีจึงจะเป็นมอซซาเรลลาที่เข้ามาตราชาน. โรงงานของครอบครัวโมเรสีใช้โรงม้ำที่เคยใช้เป็นที่พักแรมของม้าเทียบต่างเดินทางต่างเมือง ขันถ่ายสินค้าเป็นที่พักเอาแรงและพักกินหญ้า และให้ความอบอุ่นมาและคนก่อนจะเดินทางต่อในวันรุ่งขึ้น. ครอบครัวโมเรสีได้นำโรงพักแรมแห่งนี้มาตัดแปลงเป็นโรงงานทำมอซซาเรลลาชื่อ คาเซฟิโซ ตาเวนา เพนต้า (Caseificio Tavena Penta) และเป็นร้านจำหน่ายตรงแก่ลูกค้าท้องถิ่นที่มารับเนยแข็งสดไปบริโภควันต่อวัน. มอซซาเรลลาของโมเรสีมีชื่อเสียงมาก ลูกค้าเดินทาง

มาซื้อตรงชั่วโมงทำ雪球ใหม่ คือระหว่าง ๑๐:๐๐-๑๔:๐๐ น. ตันคำหารับสูตรมอซซาเรลลาของโมเรสี มาจากปุ๋นอยของนายยูสเปป์ ชื่อ คาสารो (Casaro) เป็นผู้ดันพบวิธีทำมอซซาเรลลาของตระกูลนี้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๖.

การทำมอซซาเรลลาของครอบครัวโมเรสี

ในตอนเช้ามีด้น้ำนมความจุจากฟาร์มใส่ถังสแตนเลสตั้งไว้แล้วดำเนินขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนทำรีคotta อุ่น น้ำนมความจุที่ปรับความเป็นกรดด่าง (พีเอช) ให้ได้ ๖.๔ แล้วปั่นจนได้ครีมรีคottaโดยตัว. หลังจากนั้นทำการกรองออก แล้วนำน้ำนมที่เหลือเข้าสู่ถังใหม่. น้ำนมช่วงนี้รอทำคากัวตา (caguata) ซึ่งเป็นตะกอนโปรดินรวมกับไขมัน.

ขั้นตอนทำคากัวตาหรือเคอร์ตครีม นำน้ำนมมาเติมน้ำย่อยจากกระเพาะหมาของแกะหรือควายเพื่อให้ได้เชื้อจุลินทรีย์ และเอนไซม์เรนิน ในการทำให้โปรดินในน้ำนมจับก้อนรวมกับไขมัน. การออกแบบของเรนินจะมีความเป็นกรดเท่ากับพีเอช ๔.๕. ปล่อยไว้ ๒-๔ ชั่วโมง โปรดินและไขมันจะเกาะกันเป็นก้อนเหนี่ยวนำแข็งด้วยฤทธิ์การทำงานของเรนิน. ผลิตผลนี้เรียกว่า คากัวตาหรือ เคอร์ตครีม. กรองเอาเคอร์ตครีมออก. นำน้ำที่เหลือไปเลี้ยงลูกความอายุก่อน ๖ เดือนได้ดี และแบ่งส่วนหนึ่งไว้เติมในน้ำนม เตรียมทำเคอร์ตครีมในวันรุ่งขึ้น. กระบวนการต้องน้ำนมดีบได้วันละ ๑๐

แต่ละโรงงานจะมีสูตรลับของตนเอง แม้จะไม่เปิดเผยแก่กัน. สูตรนี้มีความพิเศษที่เป็นส่วนที่เป็นราชสานิตของมอซซาเรลลา โดยเฉพาะตำรับนี้เชื่อว่ามีประจักระกุล มากสีบีกอดกันมา ๒-๓ ชั่วคน.

ขั้นตอนการทำมอซซาเรลลา นำคากัวตามาสับให้เป็นชิ้นเล็กๆ ละเอียดโดยเครื่องตัดปืน และเดินร้อน ๙๖ องศาเซลเซียส. ช่างปั้นเนยแข็งจะใช้มีดคันด้วยความชำนาญพิเศษจนได้เส้นไประดินเคสือน้อมไขมันไว้เป็นสายไขเนี่ยวนุ่มภายในเวลา ๒-๓ นาที. การคนต้องใช้แรงสม่ำเสมอและไม่หยุดนิ่งเพื่อให้อุ่นน้ำและไขมันอย่างสม่ำเสมอ แล้วตักน้ำส่วนเกินออกจากเส้นไประดิน (รูปที่ ๑).

ขั้นตอนการจักรป้อมมอซซาเรลลา หลังจากที่มอซซาเรลลาจับตัวกันเป็นก้อน ช่างปั้นเนยจะนำเข้าสู่เครื่องอัดก้อนกลมตามแบบพิมพ์หรือใช้มือปั้นเป็นก้อนตามขนาดที่ต้องการส่องในน้ำนมด้า หรือน้ำเกลือ ๓ เปอร์เซนต์ ซึ่งแต่ละขนาดมีชื่อเรียกตามน้ำหนักดังนี้

- น้ำหนัก ๒๕ กรัม เรียกว่า ชิลีเอจينا (ciliegina)

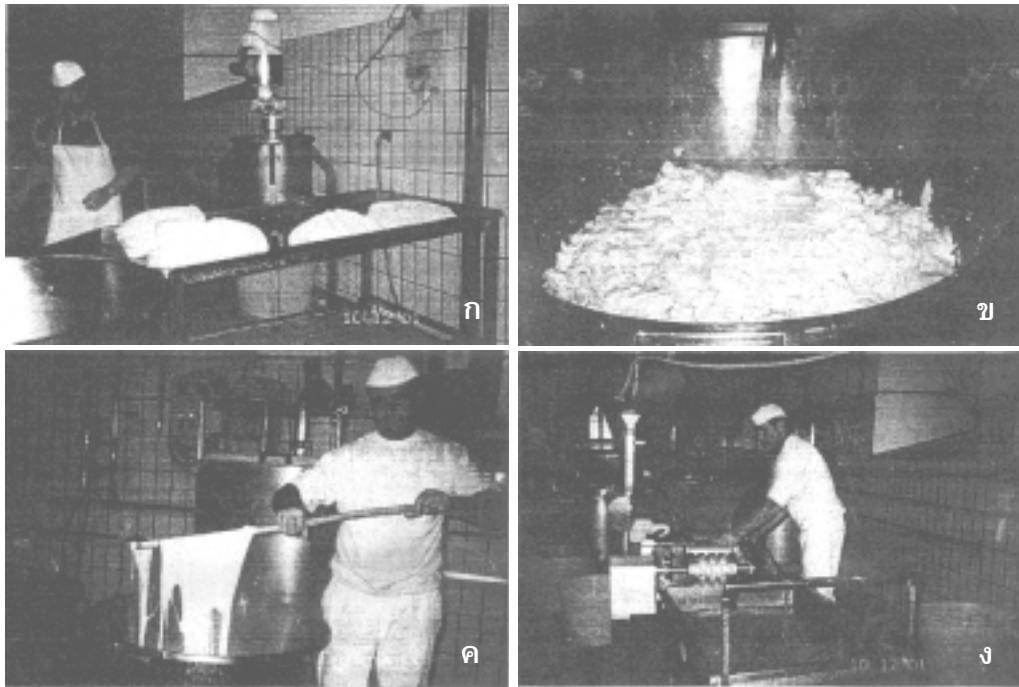
- น้ำหนัก ๕๐ กรัม เรียกว่า โบลลอนซิโน (bolloncino)

- น้ำหนัก ๑๕๐ กรัม เรียกว่า มอซซาเรลลา (mozzarella)

- น้ำหนัก ๕๐๐ กรัม เรียกว่า อเวอร์สนา (aversana)

โรงงานของครอบครัวโมเรสีมีกำลังผลิตดังนี้

สามารถรับน้ำนมดีบได้วันละ ๑๐

รูปที่ ๑

ทำมอชชาเรลลา ที่ คาเฟ็ฟโซ่ ตามมา เพนดา ของครอบครัวโมโนลล์

- ก. เดือ๊คควิม หรือ คากัววา ที่ปั้นเป็นก้อน
- ข. คากัวต้าพาร์ฟัมเน็นเน็นเนยแข็งมอชชาเรลลา
- ค. ข้างในเนยแข็ง กำลังปั่นมอชชาเรลลาในน้ำร้อน ๙๑ องศาเซลเซียส
- ง. การหั่นก้อนมอชชาเรลลาตัด成คิวอิงจagger

ตัน มาจากความนम ๔๐๐ ตัว ของฟาร์มโมเรสेंโอง ซึ่งมีความกว้าง ๗๐๐ ตัว ในเนื้อที่ ๔๐๐ ไร่. ราคานมดิบ ๒,๒๐๐ ลิ./กิโลกรัม ในฤดูหนาว และ ๒,๗๐๐ ลิ./กิโลกรัม ในฤดูร้อน. น้ำมนมความสูตร ๔ กิโลกรัมผลิตมอชชาเรลลาได้ ๑ กิโลกรัม.

รายได้จากการขายผลิตภัณฑ์รีคอตต้า กิโลกรัมละ ๑๒,๐๐๐ ลิ = ๒๔๐ บาท.

มอชชาเรลลา กิโลกรัมละ ๒๐,๐๐๐ ลิ = ๔๐๐ บาท.

มอชชาเรลลา ร์มควัน กิโลกรัมละ ๒๑,๐๐๐ ลิ = ๔๒๐ บาท.

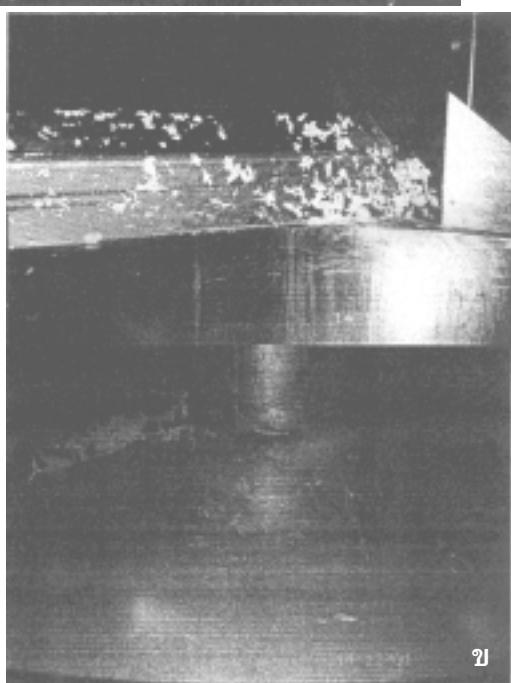
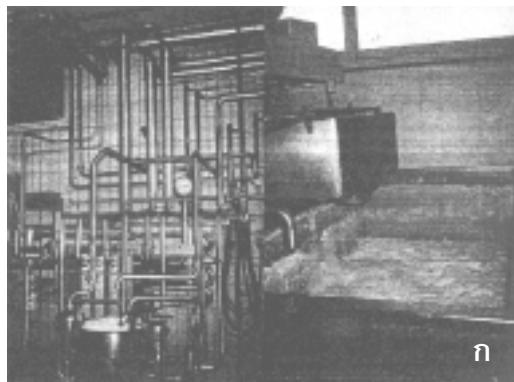
โรงงานบริษัทความปานา

อยู่ในจังหวัดคากัวเตรา เขตเมืองเก่าคามพานา (Campana) เป็นบริษัทของ ๓ พี่น้องซึ่งทำงานเป็นกระบวนการผลิตครบวงจร ๓ ลูกโซ่คือจากความปรับปรุงพัฒนามาสู่การเก็บส่งน้ำนมความเป็นลูกโซ่ที่ ๑, การผลิตอาหารและทุ่งหญ้าสำหรับเลี้ยงควายเป็นลูกโซ่ที่ ๒ และการผลิตเนยแข็งสุดจากน้ำนมควายเป็นลูกโซ่ที่ ๓ ถือได้ว่าเป็นบริษัทการผลิตที่ใหญ่ที่สุดในประเทศอิตาลีในเวลานี้ คือ มีควายให้นม ๓ แห่ง แห่งละประมาณ

๗๐๐ แม่, มีน้ำนมสดวันละ ๑๕๕ ตัน. แต่โรงงานสามารถผลิตได้วันละ ๒๕-๓๐ ตัน จึงเป็นศูนย์รับซื้อนมจากฟาร์มขนาดเล็กด้วย. ระบบการผลิตเป็นโรงงานที่มีระบบเข้ากระบวนการผลิตเป็นอุตสาหกรรมเต็มรูป.

ขั้นตอนผลิตรีคอตต้า นำนมความสูตร ปรับอุณหภูมิให้ได้ ๓๘ องศาเซลเซียส พร้อมตีบี้นให้เปรตินที่มีน้ำหนักเบาคือ แอลบูมิน และครีมเบา ลอยตัว, และกรองผ่านถังสแตนเลสจะได้รีคอตต้า (รูปที่ ๒ ก & ข).

ขั้นตอนผลิตเคอร์ตครีม นำน้ำนมที่กรองรีคอตต้าออกแล้วเติม

รูปที่ ๒

การทำนมอชาราลลาในโรงงานบวิษ्य์ตามป่า

- ก. การปั่นวีคอตต้า
- ข. การกรองอชาราลลาจากนมก่อนนำมันไปภาชนะ โปรดีน ให้ได้เครื่องครีม
- ค. การตัดปีนเครื่องครีม ก่อนนำไปเติมนมไว้ ๔๕ องศาเซลเซียส
- ง. ข้างปีนนมอชาราลลาทำลังทำงานปืนทึบ
- จ. การอัดก้อนนมอชาราลล่าด้วยเครื่องซักรีดที่มีห้องมีอย่างในภาพล่าง

เรนินสังเคราะห์ที่มีความเป็นกรด (พีเอช ๔.๕) ประมาณ ๒๐ นาทีจะได้น้ำนมพีเอช ๖.๑๕. จากนั้นก็เติมแบคทีเรียจากกระเพาะสัตว์ซึ่งเป็นสูตรเฉพาะเข้าไป. ทิ้งไว้ ๓-๔ ชั่วโมง จะได้เคอร์ตครีม ตกละกอนอยู่ข้างล่าง. ส่วนบนจะเจ็บไปเป็นหัวเชือกใช้ในวันรุ่งขึ้น, และส่วนหนึ่งนำไปเลี้ยงลูกคaway (รูปที่ ๒ ค).

ขั้นตอนการผลิตนมอชชาเรลลา นำเคอร์ตครีมมาสับป่นด้วยเครื่องให้ละเอียด มีถังไม้เรียงกัน ๓ ถัง เพื่อให้ช่องบันเนยทำที่เดียวพร้อมกัน ๓ คน เติมน้ำร้อน ๙๕ องศาเซลเซียส จากหม้อต้มน้ำสแตนเลสที่ปรับอุณหภูมิได้ (รูปที่ ๒ ง).

ขั้นตอนการอัดก้อนใช้เครื่องจักรขนาด ๒๕ กรัม, ๕๐ กรัม, ๑๐๐ กรัม, ๒๕๐ กรัม และ ๕๐๐ กรัม แซ่ในน้ำหรือน้ำเกลือ ๓% ก็ได้ บรรจุลงกล่องและถุงพลาสติก (รูปที่ ๒จ).

ที่นี่มีขั้นตอนตรวจสอบคุณภาพให้ได้มาตรฐานก่อนบรรจุกล่องส่งตลาดในประเทศ และส่งไปญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา.

ในโรงงานบริษัทความปานา มีมาตรฐานว่า้น้ำนมคawayสดต่อมอชชาเรลลาเท่ากับ ๔.๒±๑ หมายความว่า้น้ำนมคaway ๔.๒ กิโลกรัม จะผลิตนมอชชาเรลลาได้ ๑ กิโลกรัม.

บริษัทของครอบครัวเยมมา (Jemma farm)

ใช้ห้องว่า Ovoli Mozzarella (Lupura) มี ๒ ขนาด คือ ๒๐ กรัม และ ๕๐ กรัม ส่งไปประเทศไทยญี่ปุ่น

เท่านั้น. จะเห็นได้ว่าฟาร์มนี้คawayมีน้ำนมมาก คือใช้น้ำนมคaway ๓.๗๕ กิโลกรัม ผลิตมอชชาเรลลาได้ ๑ กิโลกรัม.

การสร้างผู้คawayไทย-คawayนม

คawayไทย ๑๐ แม่พันธุ์ มีอัตราการตกลูกผสมติดอย่างมากที่สุดในประเทศไทยโดยใช้เทคโนโลยีมาติดตามติด ได้ผลเท่ากับร้อยละ ๗๕. ดังนั้นในเวลา ๑๐ ปี ถ้าปรับปรุงพันธุ์ดีที่สุดคือมีช่วงห่างการตกลูก ๑๕ เดือน จำนวนคawayในปีที่ ๑๐ จะมีจำนวน ๑๖๖ ตัว โดยมีเพศชายที่แตกต่างกันดังนี้

แม่พันธุ์	๔๗ ตัว
คawayสาวทดแทน	๑๙ ตัว
คawayสาวรุ่นลูกคaway	๑๗ ตัว
คawayหนุ่มพ่อพันธุ์ทดแทน	๕๖ ตัว
เพศผู้	๑๒ ตัว
ดังปรากฏในตารางที่ ๑ ซึ่งมีมูลค่ารวมของสัตว์ทั้งหมดเท่ากับ ๒.๘๗๖ ล้านบาท.	

ถ้ามีแม่พันธุ์ ๑๐๐ แม่ ในเวลา ๑๐ ปี และใช้เทคโนโลยีมาติดตาม มีอัตราตกลูกร้อยละ ๗๕ จะปรากฏเป็นฟาร์มคawayที่สร้างระบบอุตสาหกรรมกิจการคawayน้ำได้ตัวเลขคาดคะเนดังปรากฏในตารางที่ ๒ ซึ่งมีมูลค่ารวมของสัตว์ทั้งหมด เท่ากับ ๒๙.๗๖๑ ล้านบาท เริ่มต้นมาจากแม่คaway ๑๐๐ ตัว ที่มีช่วงห่างการตกลูก ๑๕ เดือน.

ความคาดหวังการทำธุรกิจคawayนม

จากตารางที่ ๑ และ ๒ คนไทยที่

เข้าโรงเรียนเลี้ยงคawayและคิดจะเลี้ยงคawayนมควรจะต้องคิดว่า ถ้าใน ๑๐ ปี มีแม่คawayให้กันได้ ๕๐๐ แม่ และให้กันเด็กันวันละ ๑๐ กิโลกรัม/ตัว จะได้กัน ๕ ตัน สำหรับทำเนยแข็งได้ ๑.๒ ตัน. ดังนั้นรายได้ประจำวันจะได้รากากิโลกรัมละ ๔๒๐ บาท รวมมีรายได้ต่อวันประมาณ ๔๐๔,๐๐๐ บาท.

จึงน่าคิดว่า การเลี้ยงคawayที่เป็นแม่คawayน้ำ ๕๐๐ แม่ หากมีคawayในฟาร์มประมาณ ๗๐๐-๑,๐๐๐ ตัว จะต้องมีค่าใช้จ่ายอย่างไร, การบริหารจัดการจะทำอย่างไร. คนเลี้ยงจึงต้องเข้าโรงเรียนเลี้ยงคawayเพื่อเรียนรู้การทำธุรกิจด้านนี้. ในตารางที่ ๓ เป็นรายละเอียดการเลี้ยงแม่คawayน้ำ ๕๐๐ แม่ จากคawayทั้งหมด ๗๐๐ ตัว ของฟาร์ม ไมเรสในประเทศไทย พอกจะให้ข้อมูลกับผู้สนใจจะลงทุนกิจการนี้ได้คิดว่า คawayแม่พันธุ์ให้กันอาหารและการจัดการฟาร์มจะเลี้ยงลูกคawayสาวทดแทนอีกประมาณ ๒๐๐-๔๐๐ ตัว จะมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าอาหารเท่าใด. ผู้เขียนขอชี้นำว่ารายได้ประจำวันน่าจะได้ดังนี้

๑. รายได้จากการขายเพศผู้ คือคawayพ่อพันธุ์ ขายได้ราคาต่ำ รีดหน้าเชือขายได้.

๒. รายได้จากการขายเพศผู้คawayเนื้อจากตัวผู้ที่เหลือคัดออก.

๓. ทำรายได้จากการขายใช้ทำปุ๋ย.

๔. รายได้หลักจากการผลิตภัณฑ์เนยและเนยแข็งสด.

ข้อมูลเหล่านี้เป็นการบ้านในโรงเรียนเลี้ยงคawayที่ต้องช่วยกันคิด

ช่วยกันทำขึ้นมาในช่วงที่เศรษฐกิจไทยต้องพื้นฟูและอาศัยภูมิปัญญาชานา และการที่ภาคอุดมศึกษาต้องขยายโอกาสไปดูแลภาคชนบท.

กิจการเลี้ยงควายนมเป็นงานหลักที่หนักมากในสายตาคนไทยที่เลี้ยงควายตามธรรมชาติ คือปล่อยให้ควายหากินเองตามไหล่ทาง แทะเลื้มหญ้าตามที่ว่างเปล่า และเสริมด้วย

ฟางตอนเย็นนั้น จะเป็นไปยากมากที่จะได้ลูกคaway ๑ ตัว ทุกๆ ๑๕ เดือน และยังสามารถให้น้ำนมได้วันละ ๑๐ กก. โจทย์หัวข้อนี้ เป็นเรื่องต้องเรียนรู้และปรับปรุงวิธีเลี้ยงควาย ผู้เขียนคิดว่าไม่ยาก เพราะวัฒนธรรมคนไทยปรับตัวเลี้ยงมาได้ประสบผลสำเร็จแล้ว แม้ว่าจะใช้เวลากว่า ๕๐ ปีที่ผ่านมา ก็ตาม. ถ้าควายนมจะเกิดเป็นธุรกิจ

เต็มรูปใน ๕๐ ปีข้างหน้าก็ยังไม่สายเกินรอ เพราะเร็วกว่าประเทศอิตาลีเสียด้วยซ้ำที่ใช้เวลา มาถึงวันนี้ตั้ง ๓๐๐ ปี จึงมีความยิ่งใหญ่ ๒๐-๒๕ กิโลกรัม. รายการให้อาหารควายที่สัมภาษณ์จากนายยุสเปปเป โนเรส ในจังหวัด seraone แสดงไว้ในตารางที่๓.

Abstract

Rearing Dairy Buffaloes for the Milk Business

Maneewan Kamonpatana

Associate Member, the Academy of Science, the Royal Institute, Thailand

Thailand as a country in the "Monsoon Region" has been referred to as a rice paddy: not only is it a leading exporter of rice, Thailand is also one of the richest food-producing countries in the world. Water buffaloes are closely connected with Thailand's rice culture, which is related to the spiritual security of rural people, particularly farmers. The establishment of the "Buffalo-Rearing School", or as it is called in short the "Buffalo School" was intended to conserve the rice culture and at the same time to develop buffalo production so as to improve livestock breeds available to farmers. The twenty-first century is a good time for Thai farmers to control the price of buffaloes in order to sustain the rural economy. Thai buffaloes, as a breed that thrives in swampy conditions, possess the potential to be developed as dairy producers. Dairy buffaloes produce milk of high quality, which is used to produce mozzarella cheese. This is a good business for providing farmers with a higher income. Therefore, the Buffalo School will be a place for the incubation and integration of local wisdom with new technologies to meet concurrent developments in the business world. The Buffalo School is intended to advance the foundation of the buffalo-rearing industry in addition to the role it plays in Thailand's rice culture. The Buffalo School is also intended to produce a multiple impact known as *Three in One*: i.e. *Three elements (education, economy and social development) will be integrated into One (the buffalo-rearing profession)*.

Key words : buffalo-rearing school, dairy buffalo, buffalo industry

๗๕๘ จิตต์ราษฎร์ พิพากษาคดีอาชญากรรม

612

ဝမ်းသနပါတီ၊ ၁၉၇၅၊ ၂၃၈

中原文化研究

ตารางที่ ๓ การเลี้ยงดูคaway ๗๐๐ ตัว ของฟาร์มครอบครัวโมเรส์ ในเนื้อที่ ๙๐๐ ไร่ มีการให้อาหารต่อผลผลิตน้ำนมดังนี้

ข้อมูล	รายละเอียดการจัดการและผลที่ได้
๑. คaway ทั้งหมด	๗๐๐ ตัว
๒. พื้นที่ใช้เลี้ยงคaway	๙๐๐ ไร่
๓. แม่คaway ให้นม	๔๐๐ ตัว
๔. ผลผลิตน้ำนม	๒๐-๒๕ กก./ตัว/วัน
๕. ผลผลิตน้ำนมรวมทั้งฟาร์ม	๑๐,๐๐๐ กก.
๖. อาหารสตด	๒๐ กก./ตัว/วัน (หญ้าสตด + ตันมันฝรั่ง ในอัตรา ๖ เท่าของน้ำหนักตัว) แม่คaway มีน้ำหนักตัวเฉลี่ย ๖๐๐ กก.
๗. อาหารชั้น	ให้ประมาณ ๒-๓ กก./ตัว โดยมีปริมาณร้อยละ ๑๐-๑๔
๘. อาหารแห้ง	หญ้าแห้ง ถั่วแห้ง และเมล็ดข้าวโพดเก็บในไซโลขนาดใหญ่ ๒ หลัง สามารถเพิ่มเสริมได้ตลอดปี
๙. อาหารหมัก	ทำจากหญ้าหมัก เป็นอาหารสำหรับฟาร์ม ใช้เสริมตลอดเวลาทั้งปี